

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ BOLGÁR HÍREK 01 · 2022

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

Лиляна Зафирова Бюдине с награда „За националностите“ • Nemzetiségekért díjat kapott Bűdyné Zafirova Liliána

При нас гоЙде Мукyлаш • Nálunk járta Mikulás

Бежанците на Весела Ляхова • Földönfutók – Veszela Ljahova regénye

ЛИЛЯНА ЗАФИРОВА
БЮДИНЕ С НАГРАДА
„ЗА НАЦИОНАЛ-
НОСТИТЕ“

В края на декември в Българския културен дом беше връчена наградата „За националностите“, с която се отличават представители от различни националности в Унгария за техния принос в областта на културата. Тази година отличието получиха осем души и пет организации. Сред тях беше и Лиляна Зафирова Бюди Гезане, ръководител на състав за български народни танци.

Наградите бяха връчени от вицепремиера Жолт Шемен, който отговаря и за националностите в Унгария, и Миклош Шолтес, държавен секретар по църковните и етническите отношения в кабинета на министър-председателя.

„Нашите местни националности обогатяват „ценностния капитал“ на Унгария и на целия унгарски народ“ – заяви вицепремиерът Жолт Шемен на тържеството по случай връчването на наградата „За националностите“. Наградата е признание за активната дейност на хора и организации в полза на унгарските националности: обществен живот, образование, култура, вероизповедание, наука, средства за масово осведомяване и икономическа самостоятелност.

Лиляна Зафирова Бюдене завърши хореографското училище в София, където след това работи като хореограф. От 1966 година, в продължение на пет години, танцува в Държавния ансамбъл за народни танци и в Камерния танцов състав на Будапеща. Докато живее в канадския град Монтреал, хореографира български танци в състава на Ив Моро в Квебек. По-късно с няколко ентузиастични танцьори основава състава за български народни танци „Босилек“. През годините, прекарани в Унгария, непрекъснато води групи за народни танци към българ-

ското училище. Включва се в движението за танцови къщи и подготвя заедно с Ищван Силваши група от балканските танцови къщи за състезанието „Кой какво може?“. Групата печели състезанието. По-късно тя става ядрото на българския танцов състав „Мартеница“. През 2000 година създава женската група за автентичен фолклор „Зорница“, която ръководи и до днес. В ансамбъла танцуват омъжени се в

Унгария българки. Те си поставят за цел да предават на идните поколения българските народни танци, песни и обичаи. Лиляна Зафирова Бюди Гезане направи много за културата на българите, живеещи в Унгария, за съхранението на тяхната идентичност и за разпространението на българската култура в Унгария. Гордеем се с нея и още веднъж я поздравяваме за високото отличие!

NEMZETISÉGEKÉRT
DÍJAT KAPOTT BÜDYNÉ
ZAFIROVA LILIÁNA

December végén a Bolgár Művelődési Házban adták át a magyarországi nemzetiségek kultúrájáért folytatott tevékenységek elismerésére szolgáló Nemzetiségekért Díjakat. Az elismerést idén nyolc embernek és öt szervezetnek ítélték oda, közöttük Búdy Gézáné Zafirova Liliána néptáncsoportvezetőnek.

A díjakat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a nemzetiségekért is felelős kormányfőhelyettes és Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzeti-ségi kapcsolatokért felelős államtitkára adták át. Az őshonos nemzetiségeink gazdagítják Magyarországot és az egész magyar nemzet „értékgazdagságát” – jelentette ki Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a Nemzetiségekért Díjak átadásán. Az elismeréssel a magyarországi nemzetiségek érdekében a nemzetiségi közéletben, az oktatásban, a kultúrában, az egyházi életben, a tudományban, a tömegtájékoztatásban, a gazdasági önszerveződés területén példaértékű tevékenységet végző embereket és szervezeteket jutalmazták. Búdyné Zafirova Liliána 1962-ben végzett a Táncművészeti Főiskolán, Szófiában, ahol tánckarvezető koreográfusként dolgozott.

1966-tól öt évig az Állami Népi Együttes és a Budapest Kamara Tánckarában táncolt, majd a kanadai Montrealban élt, ahol az Yves Moreau vezette québeci néptáncsoportnál koreografált bolgár táncokat. Ezt követően néhány lelkes táncossal New Yorkban megalapította a Boszilek bolgár néptáncsoportot. Az itthon töltött évek alatt a budapesti bolgár iskolában gyermektáncsoportot vezetett. Bekapcsolódott a táncházmozgalomba és a balkáni táncházakból kivált csoportot Szilvási Istvánnal együtt felkészítette a Ki mit tud? televíziós vetélkedőre. Ez a csapat, amely megnyerte a versenyt, lett a később számos sikert elért Martenica bolgár néptáncegyüttes alapító magja.

2000-ben megalapította a Zornica női néptáncsoportot, melynek a mai napig a művészeti vezetője. A hagyományőrző együttesben Magyarországon élő bolgár nők táncolnak, és azt tűzték ki célul, hogy a bolgár népi táncokat, dalokat, néphagyományokat megismertessék és átadják a következő generációnak. Búdy Gézáné Zafirova Liliána nagyon sokat tett a magyarországi bolgárok kultúrájának és identitásának megőrzéséért, valamint a bolgár kultúra magyarországi terjesztéséért. Büszkék vagyunk rá, és ezúton is gratulálunk a díjhoz!

ПРИ НАС ДОЙДЕ МИКУЛАШ

На 5 декември, преди да тръгне да раздава радост на децата по света, Микулаш посети българската православната църква „Св. св. Кирил и Методий“.

Голямо щастие е това! Да получавах и да давах – подаръци, обич! Всъщност, получаването на подарък има различно значение за всеки от нас. Може да визуализираме неговата материална страна, но ако се замислим по-дълбоко, самото събитие е истинският подарък. Концертът, звънкият смях и искрените усмивки по лицата на присъстващите. Разбира се, и вкусният шоколад е част от вниманието. И от него никой не би се отказал лесно.

Изключително важна роля в живота ни имат магията на Колега, периодът на очакването, както и подготовката за 6 декември. Тогова всеки от нас отново може да се превърне в дете, макар че някои хора никога не пораст-

ват. Житейският ми опит не е гостатъчно голям, за да смея да правя смели изявления, но аз винаги съм вярвала в това и настоящото празненство отново потвърди моите убеждения.

Двайсет-трийсет, а може би и повече деца от детските градини и началните класове, заедно със своите родители, баби и дядовци. Прииждаха непрекъснато и изпълваха пространството със смеха си. Аз пристигнах малко по-рано и следях с какво внимание и с каква готовност се готвеха организаторите, за да могат да осигурят на гостите най-подходящата среда и най-незабравимото преживяване. Нямах никакво съмнение, че ще успеят, и все пак, дълго време размишлявах каква беше причината за това?

Според мен една от многото причини беше, че организаторите си спомняха за празниците от детството си и искаха да предадат част от тези празнични мигове на бъдещите поколения. Малко Театро се бяха подготвили с един изключителен концерт, където Габи Хаджикостова, Габор Вайс, Марцел Дяни и Атила Шимон представиха едни от най-красивите и популярни детски песни.

Дълго време не бях участвала в тържество, посветено на Микулаш, но съм благодарна, че отново имах възможност да се докосна до това събитие и да преживея още веднъж същите чувства на обич и святост, които пазя в спомените си от годините, прекарани в детската градина. Не знам какви мисли минаваха през главите на родителите, но за мен имаше четири основни момента в днешния празник. Единият е съвместното пеене. То възникваше съвсем спонтанно, без покана. Не зная дали беше спомен, който се бе събудил отново, или беше следствие на създаването се настроение, но всички – и малки, и големи – започнаха да пеят в хор, с голяма радост. Някои дори танцуваха между редовете под звуците на познатите шлагери. Всичко започна с превърнала се вече в класика детска песничка „Шаро и първия сняг“, която, да си призная, ми е толкова мила, че понякога дори и през лятото си я слушам.

Другият важен момент еднозначно беше, че на въпроса къде живее доброто, всички отговориха на български, без да дори се замислят – „В сърцата на хората“. Толкова е просто и естествено, но все пак..., а може би

точно затова ме докосна. В света има толкова трудности и негативизъм, които ни поглъщат като черна дупка, поради което често забравяме за тези простички истини. Колегата връща хармонията в човешкия живот и това изречение – колкото невинно, толкова и важно – отново се изпълва със сила.

Третият и четвъртият момент са взаимосвързани. Няма как да пропусна пристигането на Микулаш. Цареше тишина. Очаквахме със стаен гръх да се срещнем със стареца, който озвучаваше с камбанката си галерията. Не след дълго той проговори и се представи, макар че всички знаеха, че нямаше нужда от това представление. Не можем да го сбъркаме с друг. Препъвайки се, слезе по стълбите, приветства тълпата, после благодарно за концерта и отпрати хвалебствени слова към Бога, че ни прие в своя дом. След това седна в един фотьойл и зачака желанията на децата. Награди добрите деца и възрастните с по едно пакетче, пълно с лакомства. Естествено, всички получиха пакетче, защото тази година всички са били добри. И изобщо, няма лошо дете, само понякога трябва да се наруши някоя забрана, за да се събере повече житейски опит.

Съгласни сте с мен, нали? Четвъртият момент дойде, когато чаках на опашка, за да напусна църквата. Две момиченца решиха да благодарят на Микулаш за хубавите неща, които получиха от него, и да го дарят със собствените си рисунки. Това за него беше огромен позитивен знак. Имаше възможен да се убеди, че неговата тежка, уморителна работа се посреща с благодарност. Защото Микулаш съществува, но само за тези, които вярват в него. Това е абсолютно ясно. Той е в песните, в съпътственото почистване на обувките, в очакването, в душите ни и в културата ни. Ако и нашите гела го отразяват, могава целта е постигната.

САНДРА СИРАКОВ

НАЛUNK JÁRT A MIKULÁS

December 5-én délután, mielőtt elindult volna, hogy örömet szerezzen a világ legkülönbözőbb pontjain élő gyerekeknek, a Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templomba látogatott a Mikulás.

Óriási öröm ez. Kapni és adni, ajándékot szeretetet. Tulajdonképpen ajándékot kapni mindenki számára mást jelent. Gondolhatunk itt a materiális természetére a dolognak, de mélyebben belegondolva pont ez az esemény az, amely maga az ajándék. A koncert, a rengeteg nevetés és az őszinte mosoly a résztvevők arcán. Természetesen a finom csokoládé és magának a törődésnek ezen formája egy olyan kellék, amelyről senki sem mondana le szívesen. Az életben meghatározó maga a karácsony varázsa, az adventi időszak, és ehhez hozzátartozik a december 6-ra való készülődés is. Ilyenkor egy kicsit mindenki újra gyermek lehet, bár néhányan soha nem is szűnünk meg annak lenni. Az élet-tapasztalatom még messze kevés ahhoz, hogy ilyen merész kijelentéseket tegyek, de én mindig is hittem, hogy így van és ez az ünnepség még inkább megerősített ebben.

Húsz-harminc, talán még annál is több óvodás, kisiskolás a szüleikkel, nagyszüleikkel. Csak jöttek és jöttek, és nevetéssel töltötték meg az egész teret. Én kicsivel korábban érkeztem, figyeltem, hogy milyen odafigyeléssel és várakozással töltve készülnek az eseményre a szervezők, hogy a lehető legjobb környezetet, körülményeket és élményt tudják megteremteni a vendégek számára. Kétségem sem volt afelől, hogy ez így lesz, azonban mégis sokat gondolkodtam azon, vajon mi lehet az oka? Arra jutottam, az egyik a sok közül biztosan az, hogy visszaemlékeztek azokra az ünnepségekre, amelyekben nekik lehetett részük és ebből szerettek volna egy darabot átadni a következő generációnak/generációknak. A Malko Teatro egy elképesztő koncerttel kedveskedett, amelyen a legszebb és legnépszerűbb bolgár gyerekdalokat énekelte Hadzsikosztova Gabi, Weisz Gábor, Gyányi Marcell és Simon Attila kíséretében. Már egy ideje sajnos nem találkoztam a Mikulással ilyen formában, de hálás vagyok, hogy újra közelebb kerülhettem hozzá és átérezhettem azt, amit mondjuk az óvodában, mert már akkor is ugyanezt a meghittséget és szeretetet éreztem évről évre. A szülők fejébe nem látok bele, de talán számomra négy igazán meghatározó pillanata volt a délutánnak. Az egyik ezek közül a nagy közös éneklés. Felszólítás nélkül, magától értetődően a

bolgáru hangzott el, hogy az emberek szívében. Annyira egyszerű és természetes, és mégis vagy igazából pont, hogy emiatt érintett meg. A világban annyi elutasítás, nehézség, és negativitás ér, ami sajnos gyakran beszippant minket, mint egy igazi feketelyuk, hogy hajlamosak vagyunk erről megfeledkezni. A karácsony hivatott elhozni a harmóniát is, ennek az ártatlan, ámde annál fontosabb mondatnak óriási ereje volt.

A harmadik és negyedik mozzanat összefügg. A Mikulás érkezését nem hagyhattam ki a sorból. Csend volt, tűkön ülve vártuk, hogy vajon ki lehet ez az öregember, aki a karzatról csenget. Egyszer csak megszólalt, majd bemutatkozott, de mind tudjuk, hogy erre semmi szükség nem volt. Összetéveszthetetlen. Lebotorkált a lépcsőn, köszöntötte a tömeget, majd köszönetet mondott a koncertért és hálát adott Istennek, hogy befogadott minket a házába. Aztán leült egy fotelba, és várta a kívánságokat. A jó gyerekeknek és felnőtteknek csomaggal kedveskedett, így természetes, hogy bárki kaphatott, hiszen az idén mindenki jól viselkedett, és nincs rossz gyerek, néha tilosban is kell járni ahhoz, hogy tapasztalatokat gyűjtsünk. Ugye egyetértene/egyetértetek? A negyedik pillanat, amelyet ki szerettem volna emelni, a sorban állás alatt történt. Két kislány úgy gondolta, megköszöni a Mikulásnak a sok jót, amit adott, és saját készítésű rajzzal érkezett. A Mikulásnak ez hatalmas pozitív visz-

megfigyelők hirtelen résztvevőkké váltak. Egy visszatérő emlék miatt vagy egyszerűen csak a hangulatból adódóan dalra fakadt minden kicsi és nagy, közösen, boldogan. Néhányan a sorok mögött még táncra is perdültek a slágerek hallatán. Az egész egy örök klasszikussal, a „Saro és az első hó” című bolgár gyerekdallal indult, amely elárulom, annyira kedves a szívemnek, hogy még a téli hónapoktól függetlenül is néha meghallgatom.

A másik ilyen meghatározó pillanatnak egyértelműen azt tekintem, amikor arra a kérdésre, hol lakozik a jó, habozás nélkül

szajelzést jelenthetett, és láthatta, hogy a fáradozását és munkáját hálával üdvözik, mert a Mikulás igazából is létezik, de csak annak, aki hisz benne. Ez teljesen világos. Ott van a dalokban, a reggeli cipőpucolásban, várakozásban, a lelkünkben és a kultúránkban. Ha a tetteink is ezt tükrözik, akkor bizony elérte a célját.

ЕСЕНЕН БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН УИКЕНД В КАРЦАГ С ТАНЦОВ СЪСТАВ „БИЛЯНА“

Съставът за български народни танци „Билияна“ от Карцаг организира през последните почивни дни на месец ноември „Есенен български културен уикенд“. Събитието се състоя в карцагския културен, туристически и спортен център и библиотека „Дерине“. В богатата галапрограма освен тацовия състав, организатора на събитието, на сцената излязоха още духовият оркестър „Береки Шрамли“ и хорът на карцагската реформаторска общност „Сола Грация“.

Прегу галапрограмата Варна Том, директор на Нагкунската реформаторска гимназия в Карцаг поздраву танцьорите и гостите. Както мой отбеляза в речта си, ние вече 18 години имаме възможност от нашите собствени унгарски синове и гъщери, с унгарски уши да слушаме и с унгарски очи да гледаме българската музика и българските танци.

По време на представлението танцов състав „Билияна“ покани публиката на едно въображаемо пътуване. Чрез езика на музиката и танците разведе присъстващите из българските етнографски области. Програмата, съставена от Янош Майор, запозна публиката и с очарователните динамични танци от шопския и тракийския район, и с веселите северняшки ритми, и с гостолепните пурински танци. В репертоара бяха включени и танци от рогонския и от гобруджанския край, които често бяха допълвани и от песнопенията на танцьорите.

Организираният от състава за български народни танци „Билияна“ в Карцаг „Есенен български културен уикенд“ завърши със семейна вечеря и с танцова къща.

БАЛАЖ МАКША – ЯНОШ МАЙОР

ŐSZI BOLGÁR KULTURÁLIS HÉTVEGE A BILJANA BOLGÁR NÉPTÁNC-EGYÜTTESSEL

November utolsó hétvégéjén tartotta meg a Karcagi Biljana Bolgár Néptánc-együttes Őszi Bolgár Kulturális Hétvége elnevezésű rendezvényét, melynek a karcagi Déryné Kulturális, Turisztikai, Sport Központ és Könyvtár adott otthont. A nagyszabású gálaműsorban a szervező táncscsoport mellett színpadra lépett a Bereki Sramli Fúvóegyüttes és a Karcagi Református Gyülekezet Sola Gratia kórusa is.

A gálaműsort megelőzően Tóth Barna, a Karcagi Nagykun Református Gimnázium igazgatója köszöntötte a táncosokat és a vendégeket. Mint azt beszédében elmondta, saját magyar fiainktól és lányainktól magyar füllel hallhatjuk és magyar szemmel láthatjuk a bolgár népzene és a bolgár táncot immár 18 év óta.

Az est folyamán a Biljana néptánc-együttes egy képzeletbeli utazásra invitálta a közönséget. A zene és a tánc nyelven kalauzolták el a jelenlévőket Bulgária néprajzi tájegységeire. A Major János által rendezett műsorban ízelítőt kaphattak az érdeklődők többek között a sop és a trák vidék magával ragadó dinamikus táncai-ból, de megismerkedhettek a vidám han-

gulatú szevernyaski, és a méltóságteljes pirini táncokkal is. Nem maradhatott ki a repertoárból a rodopei és a dobrudzsai vidék mozgásvilága sem, melyet több alkalommal közös énekléssel koronázott meg a Biljana.

A Karcagi Biljana Bolgár Néptánc-együttes szervezésében megvalósuló Őszi Bolgár Kulturális Hétvége elnevezésű rendezvény családi vacsorával és táncházzal zárult.

MAKSA BALÁZS – MAJOR JÁNOS

УРА! ТЕАТЪР!

В продължение на седмица, актрисата Габриела Жаджикостова от Малко театро работи с децата от Българското училище за роден език, въвеждайки ги в света на приказките по един изключително забавен и оригинален начин.

За по-големите Габи беше избрала текстове на Радичков, а по-малките се превъплътиха в героите на любими детски приказки.

Всички деца, които си спомняха забавните часове с Габи от миналата година, с голям ентузиазъм приеха идеята, че отново ще се забавляваме и ще играем театър. По-малките, които за пръв път взеха участие в тези занимания, в началото гледаха с любопитство и малко страх. Какво ли ги чака? Някаква трудна задача? Но още след първите минути стаята се изпълни с весели гласове и много нови идеи.

Когато говорим за приобщаващо образование, смело можем да поставим театъра и театралните игри на първо място, като метод, чрез който деца на различни възрасти, с различни нива на владеене на езика, с различни възможности за учене и концентрация, могат да бъдат въвлечени в едно общо приключение и чрез игра и забава да усвояват нови знания и умения.

Сътрудничеството ни с Малко театро е дългогодишно и е изключително ценно за нас! Децата са силно мотивирани да вземат участие в този вид занимания, чрез които играейки, се запознават с оригинални български произведения. Те развиват своята фантазия, проявяват творческите си заложби и общуват на български помежду си.

Ще се радваме, ако тези наши срещи станат все по-чести, за да има повече радост от ученето и да постигаме заедно по-добри резултати!

ВАНЯ КОТОРОВА

HURRÁ! SZÍNHÁZ!

Hadzsikosztova Gabriella, a Malko Teatro színésznője egy héten keresztül dolgozott a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola diákjaival, rendkívül szórakoztató és eredeti módon vezetve be őket a mesék világába.

A nagyobbak számára Gabi Radicskov-szövegeket választott, míg a kisebbek kedvenc gyerekmeséik hőseié változtak át.

Minden gyerek, aki emlékezett, milyen jól mulattunk tavaly az órákon Gabival, lelkesen fogadta az ötletet, hogy ismét együtt szórakozunk és színházasdit játszunk. A kisebbek, akik most először vettek részt ezeken a foglalkozásokon, eleinte kíváncsian és némileg ijedten néztek. Vajon mi vár rájuk? Valami nehéz feladat? De a terem már az első néhány perc után vidám hangoktól és sok új ötlettől volt hangos.

Ha inkluzív nevelésről beszélünk, bátran tehetjük az első helyre a színházat és a színi játékokat mint olyan mód-

szert, melynek révén különböző korú és nyelvtudású, különböző tanulási és koncentrációs készségekkel rendelkező gyerekek bevonhatók egy közös kalandba, és játékosan, szórakozva tehetnek szert új tudásra és ismeretekre.

Együttműködésünk a Malko Teatróval évek óta tart, és rendkívül értékes számunkra! A gyerekek nagyon motiváltak vesznek részt az effajta foglalkozásokon, melyek révén játszva ismerkedhetnek meg eredeti bolgár művekkel. Fejlesztik képzelőerejüket, kifejezésre juttatják művészi adottságaikat, s közben bolgár nyelven kommunikálnak egymás közt.

Nagyon örülnénk, ha e találkozásokra egyre gyakrabban kerülne sor, hogy több örömet hozzon a tanulás, s hogy közösen jobb eredményeket érhesünk el.

KOTOROVA VANYA

© Рисуна на на Рахила Лима Вахгам (5 г.) • Wahdat Rahila Lima rajza (5 éves)

ДА НАРИСУВАМЕ ЗАЕДНО ДЪГА НА НЕБЕТО!

Нашата история започна с едно телефонно обаждане в началото на лятото. От другата страна на телефона секретарката на детска градина „Дъга“ в Кишпеш се интересуваше за евентуално сътрудничество между двете детски градини, тъй като биха искали да запознаят децата от своята детска градина с България, българския език, българските обичаи, празници и традиции. В замяна те предлагаха да запознаят нашите деца с Унгария и с унгарските традиции.

По време на разговора с ръководителката на детската градина Агнеш Каспер бързо разбрахме, че имаме сходни възгледи относно възпитателния процес: обич към децата, игрова форма

на обучение, желание за внедряване на новости в обучението, съчетаване на високо ниво на възпитателен процес и семейна атмосфера.

Подобни предложения винаги са ни радвали. С удоволствие представяме българския език, новите песни, броилки, българската култура. Тези занимания носят наслада както на децата, така и на възрастните. Според нас подобни програми оформят детския светоглед за цял живот.

На предварителния разговор, където взехме участие заедно с Йордан Христов-Плюмюков, председателят на Българското самоуправление в Кишпеш, се родиха много идеи за съвместни програми. Ден на българо-унгарското приятелство, куклени представления, обичаи, свързани с Деня на Луца, Бабинген, изработване на мартеници, запознаване с традиционни храни, посещение на българска чешма, пътуване до българския гулап и много други.

С голямо вълнение и интерес очаквахме първото общо занимание. То се състоя при нас, в Българо-унгарската двуетична детска градина. Нашите педагози подготвиха със сърчните си ръце закачливи значки с имена и знаци, както и пълни купи с плодове и зеленчуци.

Малките гости пристигнаха до входа на детската градина подскочайки в ритъма на Kerekerdő mesés ugróiskolái (Приказна игра на „дама“ в кръглата гора). С голямо вълнение се интересуваха къде ще бъде представлението. В залите за занимания се осъществи първата среща между децата от двете детски градини. Нашите възпитатели дариха гостите с балони и шоколад. Не можеха обаче да прикрият вълнението си, толкова чакаха приказката.

Атила Шумон, актьор от Малко театро, очакваше децата с куклената пиеса „Никола и морето“ и с чудесата на откривателството. Армията от малки зрители се укроти за секунди, сякаш бяха омагьосани с вълшебна пръ-

чица. Децата гледаха с широко отворени очи историята на малкото момче, „което има две уши и една глава, която е израснала точно между двете уши, т.е. изглеждаше точно така, както всички момчета на тази възраст.“

Приказката понесе децата в света на българските градинари, показва какво е да си градинар, да произвеждаш гомати, моркови и магданоз, както и това, че до България най-бързо можем да отидем със самолет и че тази страна, както и нейното крайбрежие, са прекрасни.

После гойде ред на гезустицията. Благодарение на малките гезустатори съдържанието на купите с плодове и зеленчуци изчезна за секунди.

Накрая всяко дете получи изненада – двуетичната книжка, разказваща веселите истории за Лупо и Тумба и на български, и на унгарски.

Малките възпитаници на детската градина „Дъга“ са членове на работилница за даровити деца в областта на песните и танците. Те с голямо удоволствие пеят унгарски народни песни под ръководството на тяхната учителка Кристина Семере Холицане. А от леля Ками (Камелия Делионова) научиха няколко български забавни песнички. Мисля, че никои не искаше това занимание да свърши. Звукът на пианото, звънкият глас на децата, хармонията на времето, прекарано заедно, и танците създадоха чудесно настроение.

Плановите за следващите програми бяха осуетени от новата вълна на пандемията. Личните срещи на децата от двете детски градини не се състояха. Леля Ками обаче отново проведе на улица „Петьофи“ в Кишпеш едно забавно занимание за децата от детска градина „Дъга“. Още веднъж прозвучаха познатите вече български песни и игри.

А за Мукулаш и Колега Самоуправлението на XIX район, настоятелите на детската градина „Дъга“, ни зарадва със сладки лакомства и играчки. Още веднъж им благодарим за това!

Надяваме се, че не след дълго ще се срещнем отново и тогава ще рисуваме заедно дъга на небето!

КАТАЛИН ДОНКО-РАЦ
ДИРЕКТОР

FESSÜNK EGYÜTT SZIVÁRVÁNYT AZ ÉGRE!

Történetünk tavaly, kora nyáron, egy telefonhívással kezdődött. A vonal másik végén a kispesti Szivárvány Óvoda titkára, Pánczéléne Szemeti Hajnalka arról érdeklődött, hogy tudnánk-e együttműködni, mert szeretnének minél többet megtanítani óvodásainknak Bulgáriáról, a bolgár nyelvről, szokásainkról, ünnepeinkről, hagyományainkról, amit természetesen ők hasonlóan viszonzának.

Kaszper Ágnes óvodavezetővel való beszélgetésünk során hamar kiderült, hogy nevelőközösségeink sok hasonló vonást mutatnak, mint például a gyerekszeretet, a játékos foglalkoztatást, a megújulni akarást, a magas szintű nevelőmunkát és a családi légkört.

Mindig nagy örömmel vesszük az ilyen megkereséseket, szeretettel mutatjuk be a nyelvet, az új dalokat, mondókákat, és ismertetjük meg az érdeklődőket a bolgár kultúrával. Mindez nagy élmény lehet a gyermekeknek és az apróságokkal foglalkozó felnőtteknek is. Véleményünk szerint egy ilyen program által egy életre szóló szemléletformálás történik.

Az előzetes egyeztető megbeszélésen – ahol részt vett Tütünköv-Hrisztov Jordán, a Kispesti Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat elnöke is –, csak úgy özlönlöttek az ötletek a programokat illetően. Barátság-nap, bábelőadások, táncház, Luca-napi népszokások, bábanap, martenica készítés, nemzeti ételek kóstolása, bolgár ivókutak megtekintése, kirándulás a bolgárkerékhez és még sorolhatnám.

Nagy izgalommal és érdeklődéssel vártuk az első, szeptemberi csoportos találkozást. Intézményünkben, a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvodában pedagógusaink szorgos keze nyomán elkészültek a nevekkal, jelekkel ellátott játékos kítűzők, valamint a zöltség- és gyümölcstálak.

A vendéggyerekek a „Kerekerdő mesés ugróiskoláit” végigszökdelve jutottak el óvodánk bejáratáig, és nagy izgalommal kérdezték, hogy hol lesz az előadás. A csoportszobákba érkezve megtörtént a magyar és bolgár óvodások első találkozása, és barátságos bemutatkozása.

Óvodásainknak lufival és csokoládéval kedveskedtek. Ám izgatottságukat nem tudták leplezni, annyira várták a mesét.

Simon Attila, a Malko Teatro színház előadója a *Nikola a tengernél* című bábjátékkal, a felfedezés csodáival várta a gyerekeket. A nézősereg szinte varázstésre csöndesedett el, és kikerekedett szemekkel hallgatták annak a kisfiúnak a történetét: „akinek két füle volt és egy feje és az az egy feje pont a két füle közé nőtt, szóval pont úgy nézett ki, mint az összes vele egykorú gyerek.”

A mese elröpített a bolgár kertészek világába, bemutatta, hogy mit jelent kertésznek lenni, paradicsomot, sárga- és fehérrépát termesztani, valamint azt, hogy leggyorsabban repülővel tudunk Bulgáriába ellátogatni, és ez az ország és a tengerpartja csodálatos.

Majd a kóstolásé volt a főszerep, a zöltség- és gyümölcstálak tartalmát egy-kettőre eltűntették az ízlelgető apróságok. Meglepetésként minden gyereket megajándékoztunk egy-egy Lupó és Tumba vídám történeteit bemutató mesekönyvvel, mely két nyelven, magyarul és bolgárul jelent meg.

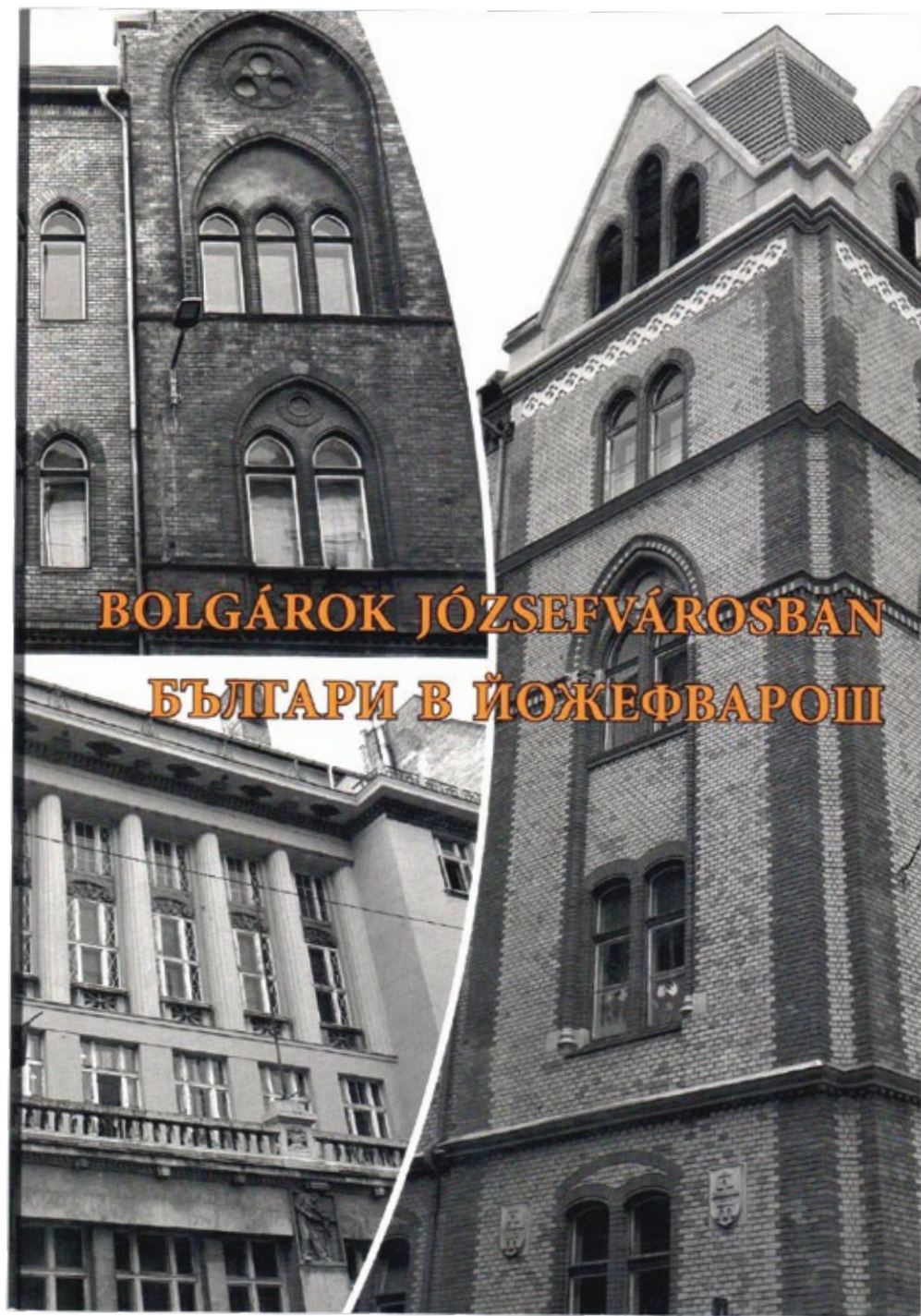
A Szivárvány Óvoda csemetéi ének-zene tehetségműhely tagjai, így Holiczáné Szemere Krisztina óvónénijükkel önfeláldozóan énekeltek magyar népdalokat, és Kami nénitől (Kameliya Delionova) bolgár játékos dalokat tanultak. Azt hiszem, senki nem akarta abbahagyni. A zongora dallama, a gyerekek csilingelő hangja, és az együtt töltött idő harmóniája, a tánc csodás hangulatot teremtett.

A következő programok terveit a pandémia újabb hulláma átírta. A csoportok személyes találkozásai sajnos nem valósulhattak meg. Ám a Szivárvány Óvoda csemetéinek a kispesti Petőfi utcában Kami néni ismét játékos foglalkozást tartott. Újra felcsendülhettek a már ismerősen hangzó bolgár dalok, játékok.

Mikuláskor, és karácsonykor pedig a XIX. Kerület Önkormányzata, óvodájuk fenntartója édességekkel és játékokkal kedveskedett óvodásainak. Ezúton is köszönjük!

Reméljük, ha ismét találkozunk, együtt festünk szivárványt az égre!

DONKÓ-RÁCZ KATALIN
ÓVODAVEZETŐ

Корица на книгата „Българи в Йозефварош“, Будапеща, 2021 г.

А *Bolgarok Józsefvárosban* című album borítótérve. Budapest, 2021.

БЪЛГАРИ В ЙОЖЕФВАРОШ

През 2021 година Българското самоуправление в Йозефварош, VIII район на Будапеща, реализира свой интересен проект с издаването на албума „Българи в Йозефварош“. Той съдържа приветствие от председателя на местното самоуправление Гизела Калицов, статия от Лайош Коложи и богат снимков материал, илюстриращ културния живот на българската общност през годините. Въпреки че в Йозефварош няма компактно българско население, районът години наред е бил център на културния живот. Тук продължително време се е помещавало българското училище и са се провеждали част от културните сбирки на общността.

Изданието е богато документирано с ганни, събрани в българския Централен държавен архив, в Унгарския държавен архив, Българския изследователски институт и Дигиталната научна библиотека Арканум.

Особено интересни са ганните за българското училище. Лайош Коложи прави опит да проследи адресите, на които се е помещавало по достоверни ганни и документи от епохата, дава списък на учителите, които са преподавали, изпитите, които са се провеждали, описание на тържества, на които са присъствали високи гости като българския министър-председател и министър на образованието професор Богдан Филов, и Балинт Хоман, унгарски министър на образованието и изповеданията, широко отразени и в тогавашния печат. Интересна инициатива е т.нар. Свободен университет в българското училище, организиран през 1942 – 1943 г., в рамките на който се организират курсове по български и унгарски език и се изнасят лекции на различни теми. Тук научаваме и точната дата на преместването на училището на улица „Байза“ – 23 март 1955 г.

Йозефварош е и важен терен за българските тържества до откриването на Българския културен дом през 1957 г. Празнуването на градинарския празник, коледни вечеринки, седмица на българската култура са опорните точки в това изложение.

Още по-интересен е снимковият материал, в който могат да се открият документи, факсимилета от периодичния печат, както и множество интересни снимки, отразяващи живота на общността и видни нейни личности. В края на сборника жителите на Йозефварош разказват за себе си и за връзката си с района. Отразена е и многостранната културна дейност на Българското самоуправление в Йозефварош, включваща събития, свързани с побратимените отношения на района с българския Созопол, полагане на венци, организиране на конференции, изложби, честване на национални празници, посещения в България, концерти, паметни вечери, кино клуб.

Погобни издания несъмнено допринасят за попълване на картината за българската общност в Унгария. Те са плод на сериозни усилия и създателите им заслужават признание.

BOLGÁROK JÓZSEF-VÁROSBAN

2021-ben Józsefváros és a Józsefvárosi Bolgár Önkormányzat a *Bolgarok Józsefvárosban* című album kiadásával érdekes projektet valósított meg. Az album a helyi önkormányzat vezetője, Kalicov Gizella köszöntőjét, Kolozsi Lajos cikkét és gazdag képanyagot tartalmaz, mely a bolgár közösség kulturális életét mutatja be az évek során. Noha Józsefvárosban nincs kompakt bolgár lakosság, a kerület éveken keresztül a bolgár kulturális élet központja volt. Hosszú ideig itt működött a bolgár iskola, s a közösség kulturális rendezvényeinek egy része is itt került megrendezésre.

A kiadvány gazdagon dokumentált, amihez az adatok a bolgár Központi Állami Levéltárban, a Magyar Állami Levéltárban, a Bolgár Kutatóintézetben, illetve az Arcanum Digitális Tudománytárban kerültek összegyűjtésre.

Különösen érdekesek a bolgár iskolára vonatkozó adatok. Kolozsi Lajos megkísérli nyomon követni a címeket, melyek alatt az iskola az adott korból származó megbízható adatok és dokumentumok alapján működött, közli a benne dolgozó tanárok és megtartott vizsgák listáját, leírja az ünnepségeket, melyeken olyan magas rangú vendégek voltak jelen, mint Bogdan Filov miniszterelnök és oktatási miniszter, valamint Hóman Bálint magyar vallás- és közoktatási miniszter, s melyek annak idején széles sajtónyilvánosságot kaptak. Érdekes kezdeményezés a bolgár iskolában 1942–43-ban megrendezett Szabadegyetem, melynek keretében bolgár és magyar nyelvtanfolyamokat szerveztek és különböző témákban előadásokat tartottak. Megtudhatjuk azt is, pontosan mikor is költözött át az iskola a Bajza utcába – 1955. március 23-án.

Józsefváros – a Bolgár Művelődési Ház 1957-es megnyitásáig – a bolgár rendezvények fontos helyszíne volt. A kertészünnep, a karácsonyi estek és a bolgár kultúra hete az ismertető fő támpontjai.

Még érdekesebb a képi anyag, melyben találunk dokumentumokat, periodikák facsimiléit, valamint számos, a közösség életét és jeles személyiségeit bemutató érdekes képet. A gyűjtemény végén józsefvárosi lakosok mesélnak magukról és a kerülethez fűződő kapcsolatukról. Bemutatásra kerül a Józsefvárosi Bolgár Önkormányzat sokoldalú kulturális tevékenysége is, melynek részét képezik a bolgár Szozopollal való testvérvárosi kapcsolatok ápolását szolgáló események, koszorúzások, konferenciák szervezése, kiállítások, nemzeti ünnepek megülrése, bulgáriai látogatások, koncertek, emlékvacsorák, filmklub.

Az ehhez hasonló kiadványok kétségkívül hozzájárulnak a magyarországi bolgár közösségről alkotott kép teljesebbé tételéhez. Komoly erőfeszítés gyümölcsei, alkotóik minden tiszteletet megérdemelnek.

БЕЖАНЦИТЕ НА
ВЕСЕЛА ЛЯХОВА

Романът „Бежанци“ на Весела Ляхова вече може да се прочете и на унгарски език. Той бе издаден в самия край на 2021 г. от издателство „Нанкум“ в превод на Гергей Лайош Ковач. С това издателството продължава добрата традиция да издава българска художествена литература.

Макар че първата среща на романа с унгарскоезична публика да се състоя през 2013 г., когато беше представен в рамките на Международния панаир на книгата, заедно с дебютните романи на европейски автори от 13 държави, трябваше да изминат доста години, докато бъде представен в своята цялост. Това стана благодарение на субсидията, получена от Национален фонд култура, както и на подкрепата на българските самоуправниения в Зугло, Терезварош и XV район на Будапеща.

Романът „Бежанци“ проследява съдбата на българското население от Беломорска Тракия като се концентрира на събитията по време на Втората световна война и след нея. Чрез съдбата на отделни хора авторката успява да пресъздаде трагедията на българското население, подложено на гонение от чужди и свои, лишено от родната земя. Посягайки към такава деликатна тема Весела Ляхова успява да запази обективност и човечност, да предаде балансирано, макар и силно емоционално и въздействащо, грамата, която се разиграва в тези земи.

Както е известно, след Освобождителната война и Берлинския конгрес населението на Беломорска Тракия остава извън границите на българската държава. Надеждата, която поражда Балканската война, скоро е помрачена, когато тези земи са присъединени към Гърция. По време на Втората световна

война България временно установява своя власт в Беломорска Тракия, която трае едва до края на войната. И двете световни войни завършват с масови преселения на българско население към територията на България. След Втората световна война съдбата на бежанците е още по-сложна. По коминтерновски призив те са обявени за македонци, задължени да изучават „македонски“ език и дори изпратени в Македония от българските власти.

Весела Ляхова дължи интереса си към темата на своите деди, които са бежанци от Беломорска Тракия. За да пристъпи към написването на романа обаче прави основни проучвания, изследва документи, запознава се с научни изследвания, за да придобие максимална достоверност на разказа си. За първи път чрез литературата съдбата на българите от този регион става известна на масовия български читател. Изключително важно е, че тази книга вече може да бъде прочетена и на унгарски език.

FÖLDÖNFUTÓK –
VESZELA LJAHOVA
REGÉNYE

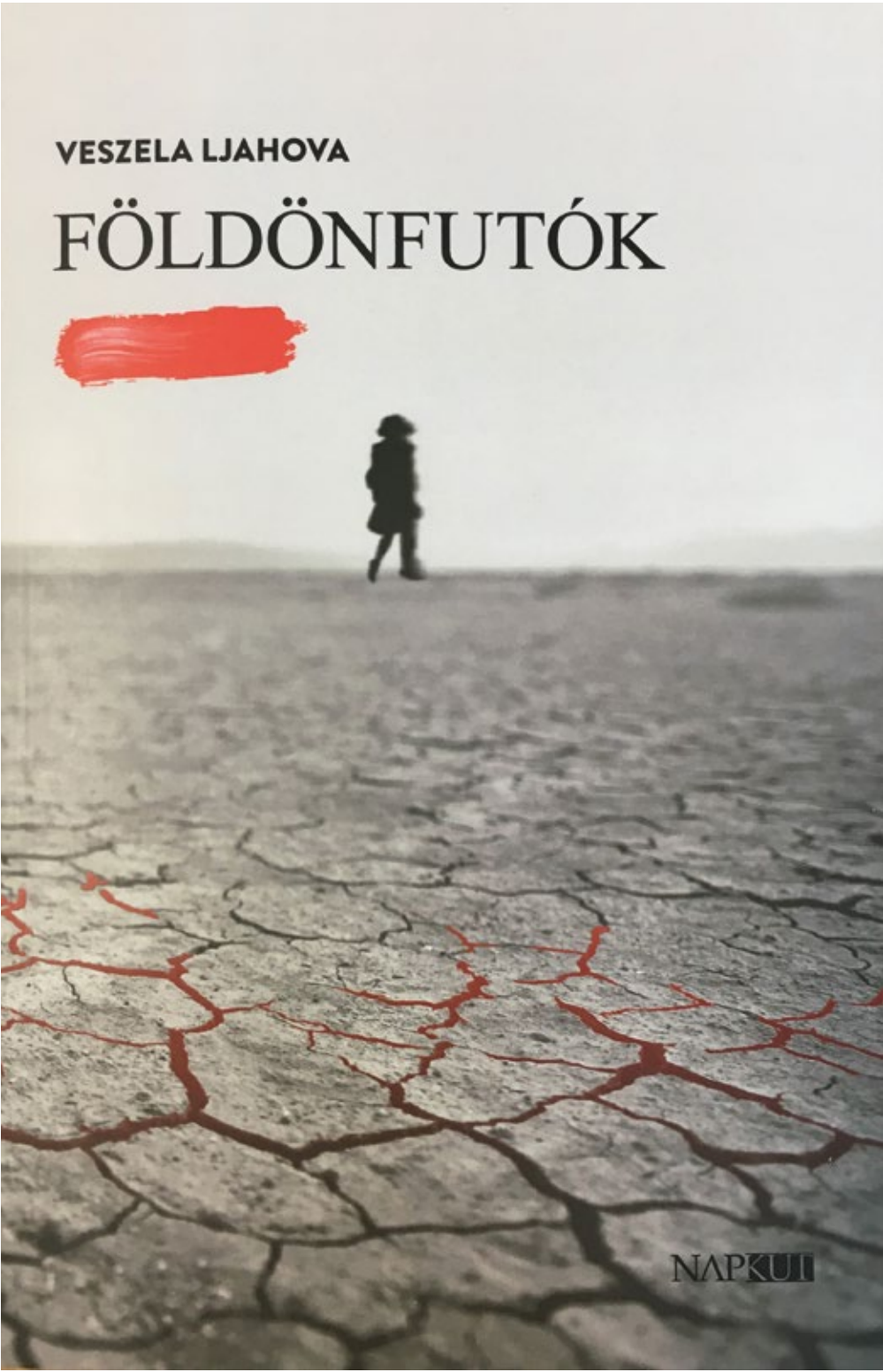
Immár magyarul is olvasható Veszela Ljahova *Földönfutók* című regénye. 2021. legvégén jelent meg a Napkút Kiadónál Kovács Gergely Lajos fordításában. Ezzel a kiadó folytatja a bolgár szépirodalom megjelentetésének nemes hagyományát.

Noha a magyar közönség első találkozása a regénnyel 2013-ban történt, amikor az a Nemzetközi Könyvfesztiválon 13 európai országból való elsőkönyves szerzők műveivel együtt bemutatásra került, mégis jó néhány évnek kellett eltelnie, míg a könyv a maga teljességében elérhetővé vált számára. Ez a bolgár Nemzeti Kulturális Alap által nyújtott támogatásnak, valamint a Zuglói, a Terézvárosi és a XV. kerületi Bolgár Önkormányzat segítségének köszönhetően valósulhatott meg.

A *Földönfutók* Nyugat-Trákia bolgár lakosságának sorsát követi nyomon, a második világháború és az azt követő időszak eseményeire koncentrálna. A szerzőnő az egyes emberek sorsán keresztül sikeresen ábrázolja ennek az idegenek és sajátjai részéről is üldözésnek kitett, szülőföldjétől megfosztott lakosságnak a tragédiáját. Veszela Ljahova ilyen kényes témához nyúlva is képes megőrizni tárgyilagosságát és emberségét, és részrehajlás nélkül, noha igen érzelmesen és megrázóan bemutatni a drámát, mely e vidékeken lejátszódott.

Mint ismeretes, a felszabadító háborút és a berlini kongresszust követően Nyugat-Trákia lakossága a bolgár állam határain kívül marad. A Balkán-háború szülte remény hamar szertefoszlik, amikor e földeket Görögországhoz csatolják. A második világháború idején Bulgária ideiglenesen hatalmába keríti Nyugat-Trákiát, ez azonban csupán a háború végéig tart. Mindkét világháború a bolgár lakosság Bulgária területére való tömeges áttelepülésével ér véget. A második világháború után a menekültek sorsa még bonyolultabb. A Komintern felhívására a bolgár hatóságok macedónoknak nyilvánítják, a „macedón” nyelv tanulására kötelezik, sőt Macedóniába küldik őket.

Veszela Ljahova téma iránti érdeklődése saját nagyszüleinek köszönhető, akik szintén Nyugat-Trákiából való menekültek. Mielőtt azonban hozzákezdett volna a regényhez, alapos kutatásokat folytatott a témában, dokumentumokat tanulmányozott, tudományos kutatásokkal ismerkedett meg, hogy elbeszélése a lehető leghitelesebb legyen. A térség bolgárjainak sorsa most először vált ismertté a bolgár olvasók tömegei számára az irodalom révén. Rendkívül fontos, hogy e könyv immár magyar nyelven is olvasható.

Романът „Бежанци“ на Весела Ляхова излезе на унгарски език в издателство "Нанкум" през 2021 г.

Veszela Ljahova *Földönfutók* című regénye 2021-ben jelent meg magyarul a Napkút kiadó gondozásában.

КОЛЕДАТА НА НАЦИОНАЛНОСТИТЕ – АДВЕНТ, КАКТО НИКОГА ПРЕДИ

Тази година за първи път в Културния център и младежки дом на Дебрецен (ДЕМКИ) се проведе Коледа на националностите. Целта е събитие-то да се превърне в традиция. Членовете на местните самоуправни на българи, поляци, немци и украинци се събраха, за да отпразнуват заедно настъпващата Коледа. Те представиха своя празничен фолклор и традиционните коледни блюда.

Янош Д. Халас, управителен директор на ДЕМКИ, подчерта, че „присъстващите самоуправни – полско, българско, украинско и немско – са християнски общности, носители на изключително много ценности. Всички те очакват и се подготвят за Коледа, затова е важно да се запознаем и с техните обичаи и традиции.“

На празника публиката имаше възможност да види фолклорни изпълнения от всички националности, включително и български народни танци. Участниците подготвиха и вкусни блюда, характерни за гържавите, откъдето са дошли техните предци. Българското самоуправление

в Дебрецен очакваше гостите си с богато наредена трапеза (баница, пита, варено жито, кебапчета, лютеница, сушени плодове, ябълки, круши, грозде, ядки, сол, чесън, вино и ракия), подготвена от председателката Анико Делеф Силваине и заместник-председателката Димитринка Мишколци. А танцовият състав „Биляна“ от Карцаг отнесе многобройната публика в приказния свят на българските народни танци.

Българското самоуправление в Дебрецен желае на всички благословени, мирни и изпълнени с обич коледни празници!

АНИКО ДЕЛЕФ СИЛВАИНЕ
ДИМИТРИНКА МИШКОЛЦИ
ЯНОШ МАЙОР

NEMZETEK KARÁ- CSONYA - ADVENT, MINT MÉG SOHA

Hagyományteremtő céllal, első alkalommal rendezte meg a Nemzetek Karácsonya elnevezésű rendezvényét a Debreceni Művelődési Központ és Ifjúsági Ház (DEMKI). A helyi bolgár, lengyel, német és ukrán kisebbségi önkormányzat tagjai közösen hangolódtak a karácsonyra a zenés-táncos hagyományok és ünnepi ételek bemutatásával.

Halász D. János, a DEMKI ügyvezető igazgatója hangsúlyozta, „a részt vevő lengyel, bolgár, ukrán és német önkormányzatok is keresztény közösségek, rengeteg értékkel, és ők is várakozással telve készülnek a karácsonyra, emellett fontos a más nemzetek adventi szokásainak megismerése is”.

A rendezvényen bolgár néptáncot is láthattott a közönség, hiszen a Debrecenben élő nemzetiségek színpadi produkcióval mutatkoztak be egymásnak, de számos, az anyaországukra jellemző ünnepi finomsággal is készültek. A Debreceni Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat gazdag karácsonyi asztallal várta vendégeit (banica, пита, édes hántolt búza, kebabcs, ljutenica, aszalt gyümölcsök, alma, körte, szőlő, apró magvak, só, fokhagyma, bor és pálinka), melyet Szilvainé Deleff Anikó elnök és Miskolczi Dimitranka elnökhelyettes mutatott be, míg a bolgár táncok varázslatos világába a karcagi Biljana Bolgár Néptáncegyüttes kalauzolta el a népes látogatóközönséget.

SZILVAINÉ DELEFF ANIKÓ
MISKOLCZI DIMITRANKA
MAJOR JÁNOS

NOVAKOVA PENEVA
MARINKA (MACA)

МАРИНКА
ПЕНЕВА НОВАКОВА

1953 – 2021

NOVAKOV PENEV IVÁN
(IVÁN BÁCSI)

ИВАН ПЕНЕВ НОВАКОВ

1948 – 2021

ELHUNYT
VIA NT FERENCNÉ
ELENA KAROVA

1932 – 2021

” Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.

Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télen,
Derűs szelíden és örök fehéren.

Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölissza lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szív gondolatként.

Mindenki **Iván Bácsija** 73 éves korában 2021.11.16-án, és Drága Húga **Maca** 68 éves korában 2021.12.05-én örök nyugalomra tértek. *Emléküket szívünkben őrizzük tovább.*

На 73 години, на 16.11. 2021 година почина обичаният от всички **чучо Иван**, а на 05.12.2021 година, на 68 години - неговата скъпа сестра **Маца**. *Да запазим спомена за тях в сърцата си!*

Elena néni a jóindulat és a segítőkészség mintaképe volt. Fiatalon jött el Bulgáriából, Várnában maradt családját heti rendszerességgel támogatta.

Mindig mosolygós, jóindulatú és önzetlen bolgár asszony volt, aki hosszú éveken át segítette munkájával a Magyarországi Bolgárok Egyesületét és a Bolgár Művelődési Házat.

Emlékét örökké megőrizzük!

По покана на Малко театро
на 21 март от 19:30 часа
в Националния театър в Будапеща
ще гостува постановката

„Аз, Сизиф“

от България.

Спектакълът е отличен със седемнадесет награди
в страната и чужбина. Участвал е в двадесет и седем
международни театрални фестивала.

Режисура и драматургия **Веселка Кунчева**
Сценография и кукли **Мариета Голомехова**
Музика **Христо Намлиев**
Хореография **Мария Димитрова**
Участва **Стефан Додуров**

Не пропускайте този изключителен,
зрелищен спектакъл!
Играе се на български с унгарски субтитри.

Разполагаме с ограничен брой безплатни билети,
които можете да получите при регистрация
на телефон +36-1-216-4210 или на bolgonk@bul.hu.

ПРИЗИВ 1% FELHÍVÁS

Дарете 1% от данъка си на
българските организации и на
Българската православна
църква в Унгария

Танцов състав » Янтра «
Данъчен номер: 18704950-1-43

Фондация Про скола булгарика
Данъчен номер: 18066184-1-42
Дарявайки 1% от доходите си на
Фондацията, вие дарявате вашите
деца, инвестирате в нашето бъдеще.

Българска православна църква в
Унгария Технически номер: 0372

Ajánlja adója 1%-át a magyarországi
bolgár civil szervezeteknek és
a Magyarországi Bolgár Ortodox
Egyháznak

Jantra Néptánc Egyesület
Adószám: 18704950-1-43

Pro Schola Bulgarica Alapítvány
Adószám: 18066184-1-42
Ha jövedelme 1%-át az Alapítványnak
ajánlja fel, a gyermekét támogatja,
közös jövőnkbe fektet be.

Magyarországi Bolgár Ortodox
Egyház Technikai szám: 0372

Дружество на българите в Унгария
Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление
Bolgár Országos Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Български културен институт
Bolgár Kulturális Intézet
1061 Budapest, Andrássy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrássy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател
Bolgár Nemzetiségi Szószóló
1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква
Св. св. Кирил и Методиј
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár
Ortodox Templom
1097 Budapest, Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Аманасиј
Atanaszj archimandrita
tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за роден език
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
1097 Bp. Fehér Holló utca 6.

Българска гъвеична малцинствена
гетска аргуина
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1097 Bp., Vágóhíd utca 35-37. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен
и информационен център
Bolgár Kulturális, Dokumentációs
és Információs Központ
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Издание на **БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО
САМОУПРАВЛЕНИЕ**
РЕДАКЦИЯ
Виолет Доци (главен редактор),
Кирил Нег, Йордан Тютюнкoв
— 1097 Будапеща, ул. Фехер Холо 6., +36 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ г-р Данчо Мусев
Издава се с подкрепата на Канцеларията на
министър-председателя, Столичното българско
самоуправление и на Българските самоуправле-
ния в I, II, IV, VI, VIII, IX, XIII райони на Будапеща, и
в Дунакеси, Дунахараста, Дебрецен, Печ, Сегед и
Сигетсентмиклош.

A **BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT** kiadványa
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG
Dóczy Violetta (főszerkesztő), Nagy Kiril, Tütümkov Jordan
— 1097 Budapest, Fehér Holló utca 6., +36 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár
Önkormányzat és az I., a II., a IV., a VI., a VIII., a IX.,
a XIII. kerületi, a Dunakeszi, a Dunaharaszti,
a Debreceni, a Pécsi, a Szegedi, a Szigetszentmiklósi
Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098
NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

Изследователски институт
на българите в Унгария
Bolgár Kutatóintézet
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210
Унгаро-Българска Стопанска Камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Цареvec
Carevec Étterem
1097 Budapest, Fehér Holló utca 6.
tel.: +36 (30) 249-8824

Българското републиканско самоуправление,
Дружеството на българите в Унгария,
Столичното българско самоуправление и
българският застъпник в унгарския парламент

най-учтиво Ви канят
на тържествен концерт посветен на

A Bolgár Országos Önkormányzat,
a Magyarországi Bolgárok Egyesülete,
a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és
a bolgár nemzetiségi szószóló

tisztelettel meghívja Önt

НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК

НА БЪЛГАРИЯ

ПО СЛУЧАЙ

144 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

НА БЪЛГАРИЯ,

3 МАРТ

MÁRCIUS 3.

BULGÁRIA

FELSZABADULÁSÁNAK

144. ÉVFORDULÓJA

ALKALMÁBÓL,

BULGÁRIA

NEMZETI ÜNNEPE

TISZTELETÉRE RENDEZETT

ÜNNEPSÉGRE

който ще се състои на **3 март 2022 г.**,
четвъртък, от **18.00 часа**
в Българския Културен Дом
(адрес: 1097 Будапеща, ул. "Вагохуг" № 62.)

2022. március 3-án, csütörtökön,
18.00 órától
a Bolgár Művelődési Házba
(1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.)